

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 1174/2015
19.01.2016. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Драгише Ђорђевића, председника већа, Зорана Таталовића, Радмиле Драгичевић-Дичић, Маје Ковачевић Томић и Милунке Цветковић, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Драганом Вуксановић, као записничарем, у кривичном предмету окр. С.Д., због кривичног дела непружање помоћи лицу повређеном у саобраћајној незгоди из члана 296. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног адв. Л.Т., поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Врању К 1406/13 од 08.07.2015. године и Вишег суда у Врању Кж 530/15 од 06.10.2015. године, у седници већа одржаној дана 19.01.2016. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољен, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног С.Д., поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Врању К 1406/13 од 08.07.2015. године и Вишег суда у Врању Кж 530/15 од 06.10.2015.године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Врању К 1406/13 од 08.07.2015. године, окр. С.Д. оглашен је кривим због кривичног дела угрожавање јавног саобраћаја из члана 289. став 3. у вези става 1. КЗ, за које дело му је утврђена казна затвора у трајању од четири месеца, у стицају са кривичним делом непружање помоћи лицу повређеном у саобраћајној незгоди из члана 296. став 1. КЗ, за које дело му је утврђена казна затвора у трајању од три месеца, па му је изречена условна осуда тако што му је утврђена јединствена казна затвора у трајању од шест месеци и истовремено одређено да се казна неће извршити уколико за време од две године од дана правноснажности пресуде не учини ново кривично дело.

Одлучујући о жалбама окривљеног и његовог браниоца, Виши суд у Врању је пресудом Кж 530/15 од 06.10.2015. године, делимичним усвајањем жалби преиначио првостепену пресуду тако што је према окр. С.Д., на основу члана 422. тачка 3. ЗКП, одбио оптужбу за кривично дело угрожавање јавног саобраћаја из члана 289. став 3. у вези става 1. КЗ, док је првостепену пресуду преиначио у погледу одлуке о кривичној санкцији за кривично дело непружање помоћи лицу повређеном у саобраћајној незгоди из члана 296. став 1. КЗ, тако што је окривљеном изрекао условну осуду којом му је утврдио казну затвора у трајању од два месеца и истовремено одредио да се иста неће извршити уколико у року од

једне године од дана правноснажности пресуде не учини ново кривично дели, док су жалбе окривљеног и браниоца у преосталом делу одбијене као неосноване а првостепена пресуда у непреиначеном делу потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда бранилац окр. С.Д., адв. Л.Т., поднела је захтев за заштиту законитости због повреде закона, са предлогом да Врховни касациони суд захтев усвоји и обе пресуде преиначи.

Врховни касациони суд је у седници већа размотрио списе предмета, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости је недозвољен.

Одредбом члана 483. став 1. ЗКП, прописано је да захтев за заштиту законитости могу поднети Републички јавни тужилац, окривљени и његов бранилац, а ставом 4. истог члана, прописано је да до доношења одлуке суда о захтеву за заштиту законитости лица из става 1. могу одустати од захтева.

Имајући у виду да је бранилац окр. С.Д., адв. Л.Т., поднеском од 15.01.2016. године, повукла захтев за заштиту законитости поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Врању К 1406/13 од 08.07.2015. године и Вишег суда у Врању Кж 530/15 од 06.10.2015. године, на који начин је фактички одустала од поднетог захтева, то је Врховни касациони суд на основу члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП, захтев одбацио као недозвољен.

**Записничар-саветник
Драгана Вуксановић,с.р.**

**Председник већа-судија
Драгиша Ђорђевић,с.р.**